Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

aut peccatoris ñ unpinguet capt meũ. Quid ē aut oleũ
peccatoris nisi blandiriũ adulatoris? Si qs aliquē ue
hementē obiurget. uidet seuire ira in peccatũ ei! & libere
ei dicat mala quę cõmisit. Et ille irritabit fortasse ob
iurgatorē suũ! simul cũ illo uascit peccato suo. Quare?
Dictũ ē. Irascimini ⁊ nolite peccare. quę dicitis in cordib; uris ⁊ icubilib;
uris cõpungimini. Ergo dic ille uera! forte corrigit. Alius
si adolator uenit ad eũ ⁊ assentet ⁊ dicat. Immo laudabiliter fecisti.
qm laudat peccator; in desiderius animę suę ⁊ q iniq gerit
benedicit. Diffluit. dissoluit ē. let uocat. Auarus ē. & dicit de eo qa
seruat re sua. Iudicat se de inimico. cũ dictũ sit! dimit
te ut dimittat t. ⁊ c. pbus. cõmis uocat. Sic ēsida cęca quē admodũ
Assentatores idē adulatores habeant ũba fallacia. habeant
noia laudis. ipsa ē unctio peccatoris. Nos audiam ppliam
dicentē: ppls ms. q uos felices dicunt. in errorē uos mittunt.
& cõturbant semitas pedũ uroꝝ. Ergo si dicat abaliq libere
peccatũ alicui ⁊ abalio palpet. si uideat aliqs tristis. & in
tiogat qd sit factũ. Honne ita solet ma respondē? Ille dicit
ei uera ⁊ ñ blandit ē. Qd ille alt. qd fecit? Vnxit ei capt
& discessit. Hos ũ fis sicuti spiuales medici sumus. & de aiarũ
uraꝝ remedio attenti cogitamus. ñ debemus palpare quēq.
nec uos. nec nos. Confiteamur peccata nra. ñ excusemus.
Tu fecisti. tu reus es; tu confitere. t. ignoscit. Si aut dicas.
ñ ego feci; ubicũq te. excusare uolueris. peccatũ tuũ
manet intē. Peccasti. reus es. ⁊ ñ illi peccati tanctũ qd fecisti.